

TORONYIRÁNY

XIV. 21.

2020. május 24.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Urunk mennybemenetele

Krisztus benne él a történelemben. A szeretet parancsának olyan egyetemes értelmezést ad, hogy magára vesz minden jót és rosszat, amivel emberek egymás életét megkönnyítik vagy megkeserítik: „Amit egynek embertársaitok közül tettetek, nekem tettétek.” Az általános fogalmazás mutatja, hogy nem csak az éhség, szomjúság, betegség és elhagyatottság enyhítésére gondolt. Saját személyére irányuló fáradozásnak vesz minden olyan erőfeszítést, amivel egymás testi vagy lelki, anyagi vagy szellemi felemelését célozzuk, akár közvetlenül az egyénre irányul, akár az egész közösségre. Kétségtelen, hogy ide kell sorolnunk a tudomány, a technika, a kultúra szolgálatát, a civilizáció előmozdítását, ha az valóban nemes szándékból fakad. De ugyanakkor maga ellen irányuló vétségnek veszi azok tetteit is, akik akadályozzák a közösség életének ilyenfajta kibontakozását, vagy egyenesen tömegnyomort és pusztítást idéznek elő háborúk kirobbantásával, a béke megzavarásával, a tapasztalatlanok félrevezetésével, erkölcsi botránkoztaásával. A szegények, betegek, szerencsétlenek, elnyomottak Krisztus evangéliumában különösen így szerepelnek, mint akiknek „a szabadulás örömhírét” hozza. Boldognak nevezi a szegényeket, éhezőket, sírókat, mert tudja, hogy egyszer kielégítést kapnak. Viszont a hívőtől megköveteli, hogy már itt munkálja ilyen testvéreinek boldogságát és ezzel mutassa meg szeretetének őszinteségét. Kétségtelen, hogy aki ebben az értelemben benne látja Krisztust a történelem folyásában, annak számára dicsőséges eljövetele sem a harag napja lesz, hanem a felmagasztaltatásé.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. ApCsel 1,1-11** Az Apostolok Cselekedeteinek a szerzője, Lukács a könyv elején összefoglalja Jézus találkozásait, intézkedéseit és búcsúját az apostoloktól.
- 2. Ef 1,17-23** Krisztust megismerve és szemlélve érthetjük meg, milyen reményre hívott meg bennünket Isten, milyen gazdag az örökség, melyet nekünk szán és milyen mérhetetlenül nagy az ő hatalma a benne hívőkön.
- 3. Mt 28,16-20** Jézus utoljára találkozik apostolaival, megbízza őket, hogy tegyenek róla tanúságot az egész történelemben és megígéri, hogy láthatatlan módon, de velük lesz a történelem végéig.

Az apostolok küldetése

Ez a szakasz is Máté sajátja. Ez az ő evangéliumának befejezése, és mondhatjuk, összefoglalása is. Az evangélium nagy témái szerepelnek benne: Jézus hatalma, isteniúsága, tanítói küldetése és művének folytatása a tanítványok küldetésében.

Csak tizenegy tanítványt említ, mert Júdás helyébe még nem választották meg Mátyást (ApCsel 1,15-26). Nem nevezi meg a galileai hegyet, ahol az apostolok Jézusra várnak. Sok magyarázó nem is keresi, mert Máténál a hegynek jelképes jelentése van: mint Mózes esetében a Sínai-hegy, az istenközelség helye (vö. kísértés hegye, hegyi beszéd, színváltozás hegye). Túlzó az a nézet, hogy ezek a hegyek nem is léteztek, csak Máté teológiai szemléletének következményei: Jézus minden fontosabb tanítását hegyen közli, mert ő az új Mózes. Sokkal egyszerűbb azt mondani, hogy Máté számára nem a hegy neve a fontos, hanem maga a tény, hogy mindez hegyen történt. A hegy a sínai-hegyi kinyilatkoztatásra emlékeztet, s Jézus az ószövetségi kinyilatkoztatást beteljesítette.

Máté nem számol be magáról a mennybemenetelről. A tanítványok nála egyszer találkoznak a feltámadt Krisztussal a megjelölt galileai hegyen. Ez nem azt jelenti, hogy ő nem tudott több megjelenésről, s azt sem, hogy a mennybemenetel helyét Galileába teszi. Mátét és Lukácsot teológiai szempontok vezetnek abban, hogy melyik helyen történt jelenésről beszélnek úgy, mint utolsóról. A mennybe menetelt magát csak Lk 24,51; ApCsel 1,9 és Mk 16,19 említi. Mivel Jézus feltámadása maga a megdicsőülés, vagyis Jézus már a feltámadásban megkapta helyét „az Atya jobbán”, ezért a feltámadás és a mennybemenetel között eltelt negyven napot (ApCsel 1,3) úgy kell érteni, hogy Jézus még megjelent tanítványainak és oktatta őket. Így a mennybemenetel tulajdonképpen az utolsó jelenés, amelyben Jézus elköszön övéitől, mert többé látható alakban nem lesz velük.

A tanítványok egy része még „kétkelkedett”. Vannak, akik ebben is naiv megjegyzést látnak. De a többi elbeszélés is mind tud arról, hogy a feltámadt Krisztust nem ismerték fel azonnal, és a hitük is csak fokozatosan alakult ki. Máté ezzel a rövid megjegyzéssel szintén erre a tapasztalásra utal.

Jézus hatalma az Atyától van. A küldetést kifejező szavak az egyház öntudatáról tanúskodnak. Biztos, hogy Jézus ezt a feladatot tűzte az

egyház elé, de a szavak megfogalmazása már az ősegyház tapasztalását is tükrözi. A görögben „isten szervenő alak” áll: nekem adatott minden hatalom. A „hatalom” az Újszövetségben Isten teljhatalmát jelenti, amely a természetben is megnyilvánul. A feltámadt Krisztus hatalma mindenkire kiterjed: égen és földön, ezért semmi sem független tőle. Isteni hatalom ez, mert Isten az ég és a föld teremője. A megfogalmazás hasonlít Dán 7,14 leírásához: „(Az Ősereg) hatalmat adott neki (az Emberfiának). Minden népnek, nemzetnek és nyelvnek neki kell szolgálnia. Hatalma örök hatalom volt, amely nem enyészik el soha, és királysága nem megy veszendőbe.” Máté nem idézi kifejezetten Dánielt, de a leírás arra utal, hogy Krisztusban mindaz teljesedésebe ment, amit a próféta megjövendölt. Jézus búcsúszavaiban ugyanis hármas kijelentés van, s mind a három szerepel Dánielnek az Emberfiáról szóló jövendölésében. Krisztus a feltámadásában minden hatalmat megkapott, küldetést ad tanítványainak az egész világra, s megígéri örök jelenlétét és támogatását.

Az egyház kezdettől fogva tudatában volt egyetemes küldetésének, amellyel Jézus bízta meg. Ő mint Isten Fia, teljhatalommal rendelkezik. Ebből részesül az egyház, amelynek küldetése minden néphez szól - Izraelt is beleértve. A görög szöveg szó szerint ezt mondja: „tegyetek tanítványommá minden népet”. Tehát nemcsak tanításról van szó, hanem Krisztus követéséről. Ez volt az evangélista célja is: elmondani, hogy mit jelent Jézus tanítványának lenni. Máténál a „tanítvány” szó minden keresztényre vonatkozik. Az apostoli egyház az apostolok karizmatikus erejében meg is tapasztalta, hogy Krisztus hatalommal adta át a küldetést.

A kereszteselési parancsban benne van a keresztség formulája is: kifejezetten az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében kell kereszteselni. A Szentháromság hite tehát már ott van az apostoli időkben. A megkeresztelt ember a Szentháromság birtoka lesz, az ő nevével esdették le rá, az ő életében részesedik. Vitatják, hogy mondhatott-e Jézus búcsúzásakor ilyen kifejezett szentháromsági formulát. Nincs semmi akadálya annak, hogy a már ismert módszer szerint értelmezzük ezt a Jézusi mondást is. Ő valóban adott parancsot minden nép megtérítésére és megkeresztelésére, de a szentháromsági formula azt tükrözi, hogy az egyház a Szentlélek eljövetele után hogyan értette meg az Atyát, a Fiút és a Szentlelket, s így teljes mélységében fogta fel Krisztus szavait.

A Szentháromság titka benne van kifejezetten Jézus tanításában. Gyakran beszél az Atyáról és önmagáról mint Fiúról (pl. 11,27), s a Szentlélek is gyakran szerepel az Újszövetségben. Jézus keresztségével kapcsolatban is mind a három szinoptikus említi az Atyát, a Fiút és a Szentlelket. Ezért nem anakronizmus a feltámadt Krisztus ajkán a szentháromsági formula.

A tanítványok nemcsak kereszteselnek, de tanítják is a népeket arra, hogy megtartsák mindazt, amit Jézus parancsolt. Ez is jellemző Mátéra. Jézus az új Mózes, aki nem új törvényt, hanem új életszemléletet hoz. Tanítványának lenni annyit jelent, mint az ő életmódja szerint élni. Az tartja be a Törvényt, aki Krisztust követi. A feltámadt Krisztus elrendeli, hogy azt tartsák meg, amire földi életében tanította őket. Ezzel elejét veszi minden megkülönböztetésnek a „történelmi Jézus” és a „hit Krisztusa” között. A Krisztusba vetett hit történelmi alapon nyugszik: a történelmi Jézus dicsőült meg a feltámadásban és ő maradt egyházával.

Az utolsó szavakban Jézus megígéri, hogy mindig jelen lesz egyházában. Az „én veletek vagyok” isteni biztatás, amely végigkísérte a választott népet, a prófétákat, a régi szövetség vezéreit, s most elhangzik az evangélium végső szavaként is (vö. Iz 43,5: Ne félj hát, mert veled vagyok!). Máté már az evangélium elején hivatkozik arra, hogy Mária fiában teljesül Iz 7,14 jövendölése: a Messiás Immanuel lesz, velünk az Isten (1,23). Most ennek az ígéretnek a valóságát újra megerősíti. Máté itt fejezi be a könyvét, nem a mennybemenetellel, mert nála a végső kicsengés az, hogy a feltámadt és megdicsőült Krisztus egyházával marad a világ végéig.

A „világ végezte” már szerepelt a 13,39-ben és a 23,3-ban is, s ott is a földi történelmünk végét jelentette. Jézus szavának tehát eszkatológikus értelme van. Mt 1,1 a „geneszis” szóval a Teremtés könyvére, a kezdetre utalt, az evangélium utolsó szava viszont a történelem végső eseményére, a világ végére, amely meghozza az üdvörténet beteljesedését. Örök biztatás ez, amelyből erőt merít minden idők kereszténye: az esendő, homályos földi életben velünk van az a Krisztus, akie minden hatalom és aki győzött a bűn és a halál felett.

Jakubinyi György

Beszéljünk a gyermeknek Istenről (8.)

RENDSZERES ÉS KÖZVETETT VILÁGEGYETEM

Válságban az értelem, lelki útkeresés

A másik nagy veszélyt a depresszió jelenti. Számos tizenévesekkel foglalkozó pszichoterapeuta állítja, hogy napjainkban a depresszió az uralkodó lélektani kórtan. A tizenévesek rosszul érzik magukat a bőrükben, s miután fogyasztással próbálják vágyaikat kielégíteni, s ezt elkerülhetetlen csalódások követik, már nem tudják, mit gondoljanak az élet értelméről. Akkor a tizenévesek egy csoportja elkezd egy vezérré hallgatni, bárkire, aki kilátásba tud helyezni számukra legalább átmeneti, de befelé figyelő élményeket, melyek azonban gyakran hamisak és még súlyosabb kiábránduláshoz vezetnek. Egy olyan világban, amely utat tévesztett az élet értelmének válságba jutásával, sok tizenévest csábíthat a szekták radikalizmusa. Nagyon távol érezzük magunkat attól a triumfalizmustól, amely szerint a vallásosság általános visszatérése tapasztalható.

Nem marad más hátra, mint hogy megnyissuk az utat, hogy az Evangélium tovább visszhangozhasson a mai világban élő fiatalok fülében, mint hívogató szó, hogy Vele együtt keressék az élet értelmét, aki kinyilatkoztatta: „Én vagyok az Út, az Igazság, az Élet.” (Jn 14,6).

A FIATALOK BESZÉLNEK NEKÜNK ISTENRŐL

Bevezetés

Bár olyan világban élünk, amely nagyon könnyen elveszíti a reményt, a fiatalok továbbra is beszélnek nekünk Istenről. Ne kezeljük őket többé „problémaként”! Túl sokszor beszélünk a fiatalok problémáiról, a problémás fiatalokról és a problémás fiatalok problémáiról. Modern társadalmunkban rendkívül furcsa azt látnunk, milyen tehetséges a fiatalság, ugyanakkor mennyire elvesztettük iránta a bizalmunkat. Nem lehet, hogy ez éppenséggel jó lehetőség a társadalom és az egyház számára? Nem kellene megtanulnunk újra Isten szemével nézni rá?

I. Gyermek és serdülők a Bibliában

A Bibliában mindenütt találkozunk gyermekekkel és serdülőkkel. Fontos, sőt, mondhatnám meghatározó szerepet játszanak a kezdetektől fogva Isten népének történetében.

Patrick Jacquemont felhívja a figyelmet arra, hogy „furcsa módon nem is annyira a Biblia beszél, hanem a gyermekek azok, akik a Bibliában Istenről beszélnek nekünk. Ez arra készíti minket, hogy egy kicsit megváltoztassuk gondolkodásunkat, illetve egész hozzáállásunkat. A gyermekek, akik konkrétan általában nem szólalnak meg a Bibliában, elmondják, mi a szándéka Istennek velük és velünk.”

Lapozzunk fel tehát figyelmesen a Bibliát, és hagyjuk, hogy a gyermekek és a fiatalok beszéljenek nekünk Istenről!

Isten a gyermek társa

(olvasmányok az ószövetség könyveiből)

Az Ószövetségben olyan gyermekeket látunk, akik Isten gondoskodó felügyelete alatt növekednek. Egy csecsemő, egy kisgyermek és egy serdülő alakját vesszük szemügyre.

Mózes, a sorsára hagyott csecsemő, aki megmenekült Kr. e. 1300 körül az elnyomott zsidóság az egyiptomiak igája alatt élt, akik félni kezdtek az egyre sokasodó néptől: „Látjátok, hogy Izrael fiainak népe megsokasodott és megerősödött, s már veszélyt jelent számunkra. Járjunk el vele szemben okosan, hogy megakadályozzuk szaporodását. Különben háború esetén ellenségeink számát fogja növelni.” (Kiv 1,9)

„Akkor a fáraó ezt a parancsot adta minden alattvalójának: Minden fiút, aki a hébereknél születik, vessetek a folyóba, de a lányokat hagyjátok mind életben.” (Kiv 1,22)

És íme, Lévi törzsében gyermek született.

„Egy Lévi törzséből való férfi elment és feleséget vett saját nemzetségéből. Ez fogant és fiút szült. Látta, hogy milyen szép, ezért három hónapon át titkolta. Amikor már lehetetlen volt tovább rejtegetnie, papiruszkosarat készített neki, s bekente aszfalttal meg szurokkal. Beletette a kis gyermeket és elhelyezte a nád közé, közel a folyó partjához. A gyermek nővére a közelben maradt, hogy lássa, mi történik vele. Akkor a fáraó leánya lejött fürdeni a folyóhoz, kísérei közben a parton sétáltak. Észrevette a kosarat a nád között, s odaküldte szolgálóját, hogy vegye ki. Mikor kibontotta, látta, hogy egy nyöszörgő gyermek van benne. Részvét ébredt benne iránta és így szólt: »Egy héber gyerek.« A gyermek nővére a fáraó leányához fordult: »Akarod, hogy elmenjek és a héber asszonyok között dajkát keressek, aki majd szoptatja a csecsemőt?« »Menj« - válaszolta a fáraó leánya. A leány elfutott, hogy megkeresse a kislány anyját. A fáraó leánya azt mondta neki: »vidd magaddal a kicsit és neveld fel nekem, s megfizetek érte.« Az asszony elvitte a gyermeket és szoptatta. Amikor felserdült, visszaadta a fáraó leányának: aki úgy bánt vele, mint saját fiával és a Mózes nevet adta neki, »mivel - úgymond - a vízből húztam ki.« (Kiv 2,1-10)

Több szempontból is érdekes ez a részlet. Egyrészt tanúsítja, milyen nagy gondoskodással vették körül az újszülöttet a zsidók kezdettől fogva. Mindenekelőtt pedig bizonyítja Istennek mérhetetlen szeretetét népe fiai iránt: az elhagyott, halálra ítélt csecsemőt kimentik a vízből.

Ábrahám, Izsák és Jákob Istene védi a gyermekeket, különösen a halálra szántakat. Isten az elhagyott kisgyermek társául szegődik, oltalma alá veszi őket.

(Folyt. köv.)

Jean-Marie Petitclerc

Vasárnapi jegyzet

A kereszt-jellel jegyes

Minden kornak, társadalomnak megvannak a maguk szociális, egészségügyi és etikai gondjai. Mindhárom összetartozik, korok tükrében más jelenségekkel, mégis ugyanazzal a „végszóval”: a jóság tény. Az újkor „szociális vajúdását” el kell-e különíteni korábbi századok szenvedést okozó problémáitól, minő a betegség, a járvány, vagy legújabban a „titokzatos vírusok” mutációi?

Századunk vezérgondolata is az ember – mondaná Prohászka, a szabad ember, aki ura elhatározásának. Mégis elég-e ez, amikor az orvostudomány nemegyszer tanácstalan? Embert segítő fensőbb erők is léteznek, amíg világ a világ. Az újkor egészségügyi, szociális „vajúdásai” nem mondhatnak le erről a hitről. Modern szociális szentek is az életükkel igazolták/igazolják: a támpont a kereszt titka, a sokat szenvedett Istenfia áldozata. Sokszor megkérdezték, miért volt erősebb a régebbi idők éhez való kötődése? A néprajzos, a keresztény eszmeiségű művelődéstörténész azt mondja: a korábbi századok emberei metafizikai érzékenységükkel közelebb érezték magukat a feljebb valókhöz. Hiába az öntudat, ha a lélek erőtlén, mint hajópadlóra zuhant albatrosz.

Így lesz új minden védszent, akik legendákban is átvérik a valóságot, amely tele van szenvedéssel, gyöttrődéssel. Bár a középkorba vezet Szent Rókus élő alakja, a XIII-XIV. század pestises „halál-kamrájába”, amikor a rettenetes vette át birodalmát, és a tehetetlenség a járvánnyal szemben. Mégis a hit támasza kerekedett felül, és minimális esélyben a „fenti erő”. Így van-e ma is?

Kilátástalan helyzetben az emberek szentekhez fordulnak segítségért. Ekként vált Rókus – Szent Rozália és Sebestyén mellett – az egyik legnépszerűbb, pestis elenni véderővé. Hol volt még akkor a „fekete halál” századának, a XIV.-nek derekán Alexandre Yersin, az annyi életet követelő kór okozójának földfedezője? Vagy ötszáz évet kellett még várni. Európában húszmillió áldozatot tartottak számon. S mi jött még időhaladtával? A szentek a tudomány haladtával: maradtak. A Rókus tiszteletére fogadalomból emelt szentélyek, emlékoszlopok szintén. Mit igazolnak e néma tanúk? Amit Pilinszky így fogalmazott: „Sose személyes súlyokkal kívánnak hatni a szentek, hanem az igazság és a szeretet jótékony és személyüktől lényegében független közvetítésével. Sokszor az észrevétlenségük a legfőbb erő és legáldásosabb realitás egy olyan korban, amely a felülkerekedés, az erőbblet és önmutogatás meddő káprázatában él.” Hányszor hangzik el manapság orvosok szájából a betegnek: Istennek köszönje meg, hogy megmaradt. Persze az ilyen gyógyító maga is fenti erőben bízva veszi kezébe a szikét, keresi a legjobb gyógymódot...

Rókus gazdag francia família gyermeke. 1227-ben halt meg. Korán árvaságra jutott, örökségét szegényekre hagyta. Útnak indult, gyógyított, ápolt, mint vándor-remete. Visszatérőben megbetegedett, s Piacenza mellett egy kunyhóban húzta meg magát. Jelképesen költői a hajdani legenda: angyal ápolta, és egy előkelő úr kutyája hordta neki a kenyert. (Innen ábrázolásain a kutya.) Modern krimi: hazatérése közben a háborús Lombardiában kémnek vélik, és bebörtönzik. Cellájában halt meg öt év múlva, harminckét évesen. Titokzatos a rövid élete. A jámborsági hagyomány azt tartja, hogy holttesténél latin nyelvű táblát találtak: akik pestisben betegednek meg, folyamodjanak Rókushoz. Ragyogtak az aranybetűk a táblán. A mellén látható keresztből a környék és Angera ura ismerte fel, hogy a vándorbotos, börtönviselt az unokája. A rokonság temette el. Hivatalosan még nem avatták szentté. Kultusza Velencében kezdődött a XIV. században – így szól az egyik forrás, a másik születésének helyét Montpelliert említi, de a gyors kultikus terjedés-terjesztést Észak-Itáliának tulajdonítja. Rókus-társulat alakult a lagunák városában, szegényház, kórház épült a gyógyító szent tiszteletére.

Nálunk a XVIII. századi járványok hívták fel igazán a figyelmet a gyógyító Rókusra. Bálint Sándor professzor említi, hogy a kétségbeesett emberek új gyógyító közbenjárókat kerestek. Főleg azokban a városokban, ahol ferences kolostorok épültek, emeltek Rókus-kápolnát.

A háromszáz esztendővel ezelőtti pestises megpróbáltatások emlékét őrizi a magyar ferencesek zsolozsmájában a XV. századi Szent Rókus himnusz. Szedő Dénes költötte át:

Üdvözlégy boldog Rókusunk,
nemes vér, édes vigaszunk,
ki kereszt-jellel vagy jegyes
a szíved táján bélyeges.
Rókus, te úton-útfélen
csodát tettél sok betegem,
kit pestis láza elgyötört,
egy ujjadtól életre költ
Üdv, Rókus, földünk angyala
Szóltván mennyek láng-szava.
Felsőbb erőkkkel indított
bajunkat elhárítanod.

† Tóth Sándor

hírek információk

A Roche Magyarország Kft. háromszázhárom laptopot adományozott a Szeged-Csanádi Egyházmegye fenntartásában működő, országos gyermekvédelmi intézménynek, a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltatónak. A laptopokat olyan diákok kapták, akik eddig eszközhiány miatt nem tudtak részt venni a koronavírus-járvány miatt bevezetett digitális oktatásban. A vállalat vezetősége május 17-én adta át az eszközöket Kiss-Rigó László püspöknek, valamint Kothencz János főigazgatónak Révész Máriusz aktív Magyarországért felelős kormánybiztos jelenlétében.

Szent II. János Pál pápa tiszteletű születésének 100. évfordulójára emlékeztek május 18-án. Ezen a napon a Székesegyházban tartott szentmiséken is megemlékeztek a centenáriumról és kérték a Szent Pápa közbenjárását. A homíliákban az egyház 264. pápájának, a hajdani lengyel egyházfőnek a magyarokhoz intézett üzeneteiből is elhangoztak részletek.

Az Országgyűlés május 19-én szavazta meg a Nemzeti Felsőoktatási Törvény módosítását, mely értelmében a Gál Ferenc Főiskola alkalmazott tudományok egyetemévé válik. A törvény kihirdetését követően, 2020. augusztus 1-jétől Gál Ferenc Egyetemként folytatja szolgálatát a felsőoktatásban a Szeged-Csanádi Egyházmegye intézménye.

Továbbra is számos civil szervezet, jótékonyági klub és alapítvány segíti a koronavírus-járvány miatt nehéz helyzetben lévő Bálint Sándor Egyházmegyei Szeretetszolgálat lakóit és munkatársait. A Gyógyító Angyal Alapítvány jóvoltából – a Tompaker Kft. felajánlásának köszönhetően - 360 darab Ewa margarin jutott a hajléktalanokat is ellátó intézmény rászorultjainak. A 30 karton margarint május 20-án adta át az alapítvány elnöke az egyházmegye karitatív intézménye képviselőjének.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra való készüllet jegyében hirdette meg az egyházmegyei zárandoklatot és találkozót május 23-án Óföldreágra. A koronavírus-járvány következtében kialakult különleges helyzet miatt – az egészségügyi előírások szigorú betartásával – ezúttal csak egy kisebb csoport zárandokolt Óföldreágra, hogy szimbolikusan képviselve az egész közösséget folytassa a hagyományt. A zárandoklatot élőben a face2Face imádság Yootube csatornán, valamint a Cor Unum 2020 Facebook oldalon követhették az érdeklődők, illetve azok, aki nem tudtak részt venni az idei eseményen. A zárandokok Bálint Sándor boldoggá avatásáért is imádkoztak.

Ez év július 1-jei hatállyal, a Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltatójának tevékenységi területe és feladatellátása jelentősen bővül. Kormányzati felkérésre a gyermekvédelmi szolgáltató Bács-Kiskun megyében, Békés megyében, Csongrád megyében, Jász-Nagykun Szolnok megyében, Heves megyében, Nógrád megyében, Komárom-Esztergom megyében, Pest megyében és a fővárosban valósít meg feladat ellátást. Az egyházmegye fenntartásában, immáron közel 5000 férőhelyen gondoznak családból kiemelt gyermekeket és fiatalokat. A Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató mindezen túl, valamennyi katolikus fenntartású gyermekvédelmi rendszerben országos módszertani feladatokat is ellát 12 megyében.

Jövő vasárnap, Pünkösöd napján Kiss-Rigó László püspök celebrálja a 10.00 órakor kezdődő ünnepi szentmisét a Székesegyházban.

A Székesegyházban a szentmisék rendje – a járványügyi szabályok szigorú betartásával – visszaállt a megszokottra. A Dóm naponta 7 és 19 óra között van nyitva. A fennálló járványveszélyre való tekintettel gyóntatás továbbra sincs a templomban. Aki szeretné elvégezni gyónását, egyénileg egyeztetett időpontban, külön teremben, két méter távolság megtartásával, nagy légtérű helyiségben lehetősége van rá. Szájmaszk használata ez alkalommal is kötelező.

Ismét egyszerű, ám szórakoztató feladatokat tartogat a családok számára a Szeged-Csanádi Egyházmegye CsaládKözPontja által indított Karantén kaland-tér játék. A hatodik fordulóban táncrea invitálják az otthoni közösség tagjait. A családi dance team-nek egy közös koreográfiát kell bemutatnia egy világhálós oldalon található zenére. A közös mozgásról készült fotót vagy beszámolót a csaladegyetem@gmail.com elektronikus levélcímmel kéri elküldeni.

A családi tánc után a napi használati tárgyakkal kapcsolatos a hetedik feladat. Arra kéri a vállalkozó kedűeket, hogy gyűjtsék össze a családtagokra legjellemzőbb tárgyakat, amelyek leginkább kifejezik őket. Ezekből állítsanak össze egy szobrot, montázst, műalkotást, és az erről készült fotót is küldjék el a csaladegyetem@gmail.com címre. A feladatok május 31-ig teljesíthetők. Aki a 8 feladatból 6 kihívást teljesít, és visszajelzést is küld, családi társasjáték sorsoláson vesz részt.

Napközis tábor hirdetés a Belvárosi Plébánia azoknak a gyerekeknek, akik szívesen eltöltenének néhány napot a plébánia közösségi épületében, a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). A tábor témája és mottója: „Állatok a Bibliában, avagy Állati jó tábor”. A tábor öt napja alatt az alsó tagozatos iskolások megismerkedhetnek a Bibliában szereplő állatokkal, illetve az azokkal kapcsolatos történetekkel. Lesznek kézműves foglalkozások, sportversenyek, asztalifoci bajnokság, túrázások, közös főzések, valamint kirándulások a Vadasparkba.

A táborozókat két turnusban (június 15-19. és június 22-26.) várják a szervezők. Jelentkezési határidő június 8., hétfő 12 óra. További információ a Belvárosi Plébánia világhálós oldalán, a <http://www.fogadalmitemplom.hu/02aktualis> programok menüpont alatt olvasható.

A koronavírus-világjárvány okozta két hónapos szünet után, május 19-én újra megnyitotta kapuit az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark, ahol egyelőre a szabadtéri kiállítások látogathatók, a Rotunda épülete azonban nem. A nyitás alkalmával két meglepetést is tartogat a látogatóknak az 50 éves emlékpark: egy-két hét múlva nyílik az új vasúttörténelmi kiállítás, valamint a skanzenben lévő pékműhelyben nemcsak kóstolni, hanem megvásárolni is lehet a hagyományos módon készült kenyereket, péksüteményeket. A járványügyi szabályok a szabadtéri néprajzi múzeum területén is érvényesek: a másfél méteres védőtávolság megtartása, valamint az orrot és a száját takaró maszk vagy sál használata zárt térben. Az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark (Szoborkert tanya 68.) keddtől vasárnapig, 10 és 18 óra között várja az érdeklődőket; az intézmény hétfőn zárva tart.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Csorny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, ☩ Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.